

VỀ VIỆC BỐN ĐẠI-BIỂU TRUNG-KY ĐĂNG ĐIỆN-TÍN PHẢN-ĐỐI ÔNG NGUYỄN-ĐỨC-NHUẬN

Đi phái-viên cho Hội Cứu-tế ra quan-sát tình hình bảo lụt

Mấy bữa ở Phan-thiết và Phanri có hai ba cái điện-tin, cái thì kỳ tên bốn người đại-biểu cho dân (représentants du peuple), cái thì kỳ « nhân-dân (Population), danh vào Saigon, cho ông Hội-trưởng Nguyễn-vân-Cửa và cho các báo, như các báo Tây-Nam đã đăng.

Sự này rồi sẽ tỏ ra là sự giả-dối nữa. Chúng tôi biết chắc có mấy kẻ chính ở Saigon đây bày ra sự phân-đối đó để phỉnh đống báo, tức là không phải là sự thật đâu. Nước cạn rồi đã là rồi, trước sau rồi mấy kẻ ấy cũng sẽ bị phơi mặt.

LỜI TRẦN-THUYẾT CỦA HỘI NAM-KỲ CỨU-TẾ NẠN-DÂN

Vụ ủy-phái ông Nguyễn-đức-Nhuận ra xem tình-trạng nạn-dân bị bão miền Nam xứ Trung-kỳ

Nhân vì một việc bất-mãn tình-cờ xảy ra, khiến gây lên một cái dư luận ở giữa chợ chợ của hai thành-nghị này, nên hôm nay hội « Nam-kỳ cứu-tế nạn-dân » cần phải có một bài giải tỏ ra đây, như là cho rõ cái thái-sự vụ ủy-phái ông Nguyễn-đức-Nhuận đi ra miền Nam xứ Trung-kỳ, để xem xét nạn dân bị bão.

Nữ-giới luận-đàn

Lâu nay chỉ em thường gọi bài tới cho Bà-bà mà quên phần chị, đáng được một bài, là vì bà là hàng tuần, không thể nào vắng cho chị được hết, thôi để phụ lòng chị em làm.

Lại còn nói chuyện với ông T.

Thưa ông, ông bình phẩm bài điện-văn của tôi mà không đáng với nghĩa chữ « bình-phẩm », nên buộc lòng tôi phải viết thêm một bài này nữa, để dành thức ông trong cơn mê-muội vậy.

Tôi chẳng đặng là người tri-thức hẹp hòi, và là một người « nhực » lắm. Nhực vì hai điều đại-khải sau đây: 1. - Là ông dám phê-bình mà ông không dám ký tên; 2. - Là ông sửa đổi và chỉ chữ làm cho mất cái tự-nhiên bài điện-văn của tôi; rồi ông sự danh giá của ông phải bị thiệt thòi, nên bắt buộc để ông phải « cầu chứng » đăng nói cho xuất giót.

DÔNG-DU'ÔNG THỒ'I-SU'

SAIGON

Chiếc Angkor thế chiế Philippar

Chờ chi chiếc tàu G. Philippar không bị cháy, và chạy thẳng về được Marseille, thì ngày 17 Jun nó lại sẽ chạy chuyên chở nhì qua miền Viễn đông này nữa.

Nhưng nay rồi cho chiếc G. Philippar đã trầm mình đáy biển rồi thì hãng Nhà-rồng tại phải cho chiếc tàu khác chạy thế cho nó. Hãng đã định cho chiếc Angkor thế cho chiếc G. Philippar rồi.

RACHGIA

Thị thơ ký vô tuyến điện

Sẽ có một cuộc thi lấy thơ-ký vô tuyến-điện hàng-nhì, làm việc ở các tàu đi biển: cuộc thi mở tại Saigon và Hanoi nhằm bốn ngày 18-19-20 và 21 Juillet 1932.

RACHGIA

Lực vi tinh

Theo phong-tục Cao-miền, một lần cưới vợ là một lần tốn hao tiền bạc nhiều lắm. Muốn cưới vợ, người con trai phải cất nhà cửa, sắm đồ đạc cho sang sảng, để khi rước tàn rước về là cho có dư để dùng hết. Ấy là không kể số tiền của hôn-dang gái đòi mà chàng rể, nếu quyết cưới cho được vợ, thì hao nhiều cũng lắm tiền, lắm của.

VỀ MỸ-THUẬT LỊCH-SỬ' BỨC DANH-HOẠ LA JOCONDE

CẢ KHÔNG-TUYỀN

Gốc tích

Nơi bảo-tàn-viện Louvre bây giờ thiếu gì là bức họa tái-tĩnh, nhưng phần nhiều nhà mỹ-thuật hoặc khách du-lịch để ý nhất là bức họa La Joconde.

Sở dĩ La Joconde được người ghé mắt đến là chẳng những nét vẽ đã tinh anh, mà lại có cái lịch sử ngộ-nghĩnh. La Joconde là ai?

Xưa kia nhiều nhà viết sử với những tay bình-phẩm phải mất bộn tiền, bỏ mà nghiên cứu Họ Joconde tiếng Ý kêu là Giocondo là một gia-tộc rất cổ ở thành Florence về thế-kỷ thứ 15. Năm 1495 thì ông Francesco Giocondo cưới một người con gái ở họ Gherardini anh em trưởng tại Naples tên là Monna Lisa. Gia-tộc Giocondo rất thích về mỹ-thuật nên chỉ mười mấy năm sau khi cưới vợ rồi thì ông Francesco kêu ông Leonard de Vinci về giám binh vợ là Monna Lisa.

Ông Vasari (thợ vẽ Ý đời thế-kỷ thứ 16) có thuật lại rằng lúc nào mà ông Leonard de Vinci về hôn-cưới Lisa thì thường có đốm đen em bắt xung quanh luôn. Làm như vậy là có ý cho vui lòng cô, cho sức mặt cô được vui vẻ tươi cười.

Tên Cao-miền nọ liền rút dao xọc lại chêm ngay một cô, bay mất cái hàm hạ, rồi lại chêm bồi thêm một dao vào ngực rất nặng, có kia chết liền.

Bấy giờ tên nọ mới trở dao lại mà tự xử lấy mình. Chẳng dám vào-bung một đao thẳng tay nhưng nhờ sợi dây nịch căn bít trên dao, chàng chưa hề gi, chàng liền bồi thêm một đao ngay ngực rồi buông con dao, nhào gần bên thấy người tình xưa, cũng bắt nhu qua tay, rồi chờ đợi khác!

Nhưng nhiều người lại lấy làm lạ sao hình cô không có chơn mày. Về việc này dư-luận rất là phẩn-ván, kể thì nói vì bức họa đó đã lâu bị lau đi rửa lại nên cộp chộp mờ cũng vì đó mà tiêu-mất. Có kể lại nói cái tục cao may của các bà quí phái khi xưa rất thanh hành ở nước Ý.

SANG Ở NƯỚC PHÁP

Vì sao bức họa La Joconde lại về tay nước Pháp?

Khi vua François Ier sang nước Ý chơi có mục kiến được vài bức họa của nhà họa-sĩ Vinci thì rất mến-tai. Ngài mới dời ông Vinci về nước đem cả mấy bức họa theo. Ngài cấp cho người một cái nhà riêng gần đến Amboise và niên bổng là 700 ecus, vốn vốn gần 35.000 quan tây-bay giờ. Ngài lại mua riêng bức họa La Joconde đến 4.000 ecus (gần 200.000 quan). Ngài treo bức họa này trong đền ngài ở Fontainebleau.

Đến đời vua Louis XIII thì có sứ-thần Hồng-mao là Buckingham đi với ông Rubens qua viếng vua, trông thấy bức họa tài tình thì tỏ lòng muốn làm. Trông rình người tỏ ý thì nhà vua sẽ đem trưng ngay, song qua ngày sau thì vua Louis XIII dạy người đem cất nơi khác, nên chỉ khi ông Buckingham đến, trông lên không thấy nghĩ ra rất than-thóa.

Hết đời Louis XIII thì Louis XIV lại đem La Joconde với vài bức họa khác về Paris. Mai đến tên Versailles cất xong thì La Joconde cũng theo vua mà ở cho đến năm 1791.

Đến khi quốc gia đại-hội (assemblée nationale) thành lập có một cái bảo-cổ-viện (le muséum français) thì lại đem La Joconde treo vào đó.

Từ khi Bonaparte lên cầm quyền hành chánh thì lại rước La Joconde về nhà treo nơi phòng ngài, nhằm xem đến năm 1801 là khi ngài tức vì Hoàng-đế thì ngài mới chịu trả lại cho Bảo-cổ-viện.

Năm 1870 (trần Pháp Đức), quân Đức đại thắng tràn qua địa-phần nước Pháp. Vì sự quá l, quốc-phá khuấy nhiễu đến thì tên chỉ La Joconde vào những bức họa khác phải đem đi tới tỉnh Brest đặng chờ đợi tàu sang xứ khác, nên Đức tặc tràn lan.

Trong món đồ sắt cũng có cái hay cái tốt chớ! Vì chúng những người chuyên môn ấy cũng là kẻ đủ tài đủ trí; kia những bậc sáng-tạo trữ-danh không phải ở hàng người kỳ ra chúng? Còn tập cho thành một người tư-máy giỏi, một người thợ bạc khéo, một người thợ rèn tài cũng không phải để. Tráng « rô-be » ngày sau nên trong mấy nghề ấy mà học được một nghề có tinh xảo thì chắc là mọi người sẽ quên mấy cái giấy xấu ở trường cho nó.

May khéo, cát dưng, già về là máy cái dặc tành của tiệm PHAN-BÁ-LƯU'ÔNG

118, Rue d'Espagne SAIGON

lợi vào lại, có phần đặc-ô Ông tiếp. - Thật vậy, không phải ai cũng không phải vì lý-ý mà chỉ vì cái môn đồ-sát-thôn. Bà cụ chằm chằm cười rồi gạt lời ông Bach-Su mà nói: - Trong môn đồ sắt cũng có cái hay cái tốt chớ! Vì chúng những người chuyên môn ấy cũng là kẻ đủ tài đủ trí; kia những bậc sáng-tạo trữ-danh không phải ở hàng người kỳ ra chúng? Còn tập cho thành một người tư-máy giỏi, một người thợ bạc khéo, một người thợ rèn tài cũng không phải để. Tráng « rô-be » ngày sau nên trong mấy nghề ấy mà học được một nghề có tinh xảo thì chắc là mọi người sẽ quên mấy cái giấy xấu ở trường cho nó.

cậu rô-be. Bà rất yêu quý cậu nưng cậu như một viên ngọc quý hóa cậu hơn ngọc vàng, một lẽ vì cậu là cháu ngoại bà, mà cũng vì bà thấy đức-tính cậu có vài ba chỗ giống hệt cu ông ngày trước. Ông ngoại cậu rô-be thông thạo đủ nghề, binh sanh tân và góp nhặt đủ của vật lạ, đã từng chế tạo nhiều đồ rất tinh xảo. Ngày nay cậu rô-be cũng ưa chơi như thế, nhất là đồ sắt đồ đồ-cu-rích. Tuy cậu còn ít tuổi mà cậu muốn kiếm cách lợi dụng những vật có giá-trị ấy. Già sử những đồ này vào tay kẻ khác thì họ đã liệng theo đời nhà vua. Lạc cậu bước vào, bà cụ ngừng đầu thấy cháu, với vẻ mừng rỡ, bà cụ nói: « Cậu rô-be đã về đây cháu? » Cậu rô-be liền để một ngôn tay lên miệng, ra hiện cho bà

hay rằng xin đứng lớn tiếng, chứ cậu không vội chạy lại ôm bà như mấy lần trước. Bộ Cầu sự-sít lắm. Song có để phòng cho mấy cũng đủ muộn quá rồi, vì lúc ấy cánh cửa liền mở toang ông Bach-su đã đứng sẵn-ngăn trước mặt. Nói cho phải ông này cũng có tâm-địa tốt nhưng vì ông đứng về địa-vị quan trọng nên ông cũng học đòi quan dạng; đi đứng khoan-thai, nói năng nghiêm-ngĩnh. Về việc dạy con, ông lại chăm chỉ ai hết, ông không để cho cậu bị lười lỏng, học nghĩ bất thường. Bước vào cửa-rời, ông đứng lại, tay chống nạnh, mặt lườm lườm ngo một cậu rô-be mà quá rằng: « Cậu, bữa nay tháng rô-be lại đem giết xấu ở trường về nữa chớ gì... » Bà Xi rô-be muốn bình-chán nên cất lời ông mà rằng:

(Còn tiếp)

NHI-ĐỒNG TIÊU-THUYẾT N. 1

CÁI XE HỒ'I CỦA CẬU RÔ-BE

Khắc-thiện dịch thuật

I. - CÁI CHÁI NHÀ CHẤT ĐỒ SẮT CÔ-RICH.

Một cậu bé con, tướng mạo khôi ngô, đi đứng lạng lạng, mới nhẩy bước lên vào một tòa nhà kia nguy-nga đồ-sở ở thành-phố Bé-ác (Beaure) (1). Ấy là dinh ông chú kho bạc tên là Bach-Su (Perchot), còn cậu nhỏ đã rụt rè nhẹ bước vào nhà ấy là công-tử rô-be (Robert) con ông chú. Cậu rô-be nhón gót bước vào nhà cậu rồi nhẹ dể sách vở và nón kết trên cái bàn vuông, đoạn lách qua một lối hẹp thẳng trước bàn giấy ông chú; cậu không dám vào đây mà lại bước thẳng vào một cái phòng có bà cụ tóc đã bạc phơ, đang cầm củi đan áo bằng mấy cuộn len (laine) đủ màu đủ dạng. Bà cụ này mắt còn sáng suốt, về mặt hiền từ, tên gọi là Xi-rô-đô (Sirodot), bà ngoại

(1) Xi rô-be là một xứ ở về miền Basso Pyrenees bên Pháp, ngày xưa thuộc quyền bá-tước de Foix de Narbonne, đến năm 1629 đời vua Louis XIII thì nhập luôn vào nước Pháp.

Lành tốt hiệu Nguyễn-Đức-Nhuận

Từ mười mấy năm nay ba kỳ Nam, Trung, Bắc ai ai cũng đều biết tiếng lành hiệu Nguyễn-Đức-Nhuận là 161, b' n, giặt không trở, không gây mặt, dùng cho đến rách cũng còn muốt còn đen. Ngày nay cũng vậy, hiệu lành Nguyễn-Đức-Nhuận vẫn đã có sẵn là nhuộm, gia công nhuộm lành càng thêm tốt thêm bền, thật không có lành nào mà ăn qua cả. Lúc kinh-tế khuôn-bách này chưa tồn nên lựa lựa bên chắt mà mua, không nên dùng thứ đồ hơo nướn, những thứ a ướt lãng có n,oi nhưng chùng mua về xai, giặt một lần là gãy mặt, vài lần là nõ, nõn, như vậy là hai liền. Muốn tránh điều tổn kém, chur tôn nên đến hiệu Nguyễn-Đức-Nhuận mà mua lành tốt về dùng sẽ thấy sự ích lợi cho mình.

TIN THẾ-GIỚI

PHÁP-QUỐC

Đảng cấp-tiến với đảng xã-hội đã nghị-hân nhau rồi

Paris, 1er Juin.—Cứ theo lời ông Herriot đã tuyên bố hồi nửa đêm nay, thì đảng cấp-tiến không thể nào hiệp tác với đảng xã-hội được.

Ông Léon Blum, trong một buổi nhóm của đảng xã-hội hồi sớm mai, có thuật cuộc hội-kiến của ông với ông lãnh-tu đảng cấp-tiến hôm qua, tuy không có tranh biện gì cho kịch liệt nhưng ông Herriot có nói rằng hoàn cảnh hiện thời nó buộc ông không thể tính việc hiệp tác với đảng xã-hội như hồi năm 1921 vậy được.

Ba lần cứu người

Cậu bé Jean Gourdon, ở Fleury-sur-Ouche gần thành Dijon (Pháp) năm nay mới 11 tuổi mà đã 3 lần cứu người khỏi chết. Cậu mới được phần thưởng Carnegie.

Tòa nội-các mới

Có lẽ chiều thứ sáu này, Tổng-thống Lebrun có thể giao cho ông Edouard Herriot đi điều-dinh với các đảng phái để lập tòa nội-các, và thứ bảy hay chúa nhật này thì lập xong để qua thứ ba tuần sau ra trình tại nghị-viện.

Gorgouloff phải chịu trách nhiệm vụ ám sát ông Doumer

Các viên giám-dịnh Tòa cử đi xem xét coi thủ-phạm vụ ám-sát Tổng-thống Doumer có lảng trí hay không, mới làm phúc bảm nói rằng Gorgouloff vẫn mạnh như thường, bởi vậy nó phải chịu trách nhiệm về sự thích khách ông Doumer chứ không đổ tại việc gì được. Có lẽ viên trạng-sư lãnh bầu chữa cho Gorgouloff sẽ

xin cử giám-dịnh khác để xét việc ấy lại nữa?

RU-MA-NI

Tòa nội-các đã xin từ-chức

Hồi này tòa nội-các các nước đều thay đổi liên-liên. Tòa nội-các nước Pháp, nước Đức chưa đổi xong thì nay lại có tin tòa nội-các nước Ru-ma-ni (Roumanie) mới xin từ-chức. Vua đã nhậm lời và có lẽ ngài sẽ cử ông Titulesco đứng ra lập tòa nội-các mới.

NHẬT-BỜN

Đảng Quốc-gia xã-hội

Cải nước chốt hết mới lập một đảng quốc-gia xã-hội theo kiểu đảng của Hitler ở nước Đức, chính là nước Nhật.

Đảng mới này tên là Chionto, do M. Akamuta làm lãnh-tu. Chương-trình của đảng, cũng mướn tượng như của đảng Hitler.

cho mướn và sửa máy viết, khác hình vỏ thau và đá, làm mô-bia đá cầm-thạch, khác con dấu và bản đồng. Bán máy và đồ hát nhạc-kỳ, bán áo có maillet giá 1000 đồng mua nhiều có hũu thổng. DŨ-NHŨ-LIÊN 91 et 110 Rue d'Espagne Téhéran 600

MÌNH SAO HAY LÀNG TRÍ QUÁ

Thứ thuốc « Điều phụng dục lân hoàn » gọi là thứ thuốc bổ của dân-bà đây, hôm nào mình đau tôi vô tiệm mua có bốn năm hộp nhân chữ « Nhà thuốc « Phòng-gia-viên số 123 đường Paris Cholon » cho mình uống bảy giờ mình ăn uống ngủ được, trong mình lại khoẻ, vậy bảy giờ mình lại quên là nghĩa gì, đó cũng vì thứ thuốc hay nên hàng phu nữ thuốc gỏi mua không sót! Vậy chắc ý có chỗ đại-lý cho mình mua đây, Nguyễn-thị-Kinh Saigon, Nguyễn-Hoàng Phủ-nhuận (Saigon) và ở tại Namvang Maison Paul Báu.

Vì muốn bán hết hàng để dọn làm nhà báo cho rộng, nên kể từ đây những hàng lụa nhà hàng ông Nguyễn-Đức-Nhuận sẽ bán tây, tinh giá thật rẻ, cầm nhưng bông lụa đủ màu nguyên giá 2\$10 một thước, lụa còn 0\$70 một thước. Cầm nhưng lót nguyên giá 1\$30 hay 0\$50 một thước. Thường-hải thiết nguyên giá 2\$20 hay 1\$80 một thước. Minh thưa bông nhưng 1 áo nguyên giá 24\$ hay còn 15\$. Minh ren nguyên giá 15p.00 hay 8p.00 minh thưa bông dệt (crepe gorget e) nguyên giá 11p.00 hay 10p.00 thứ 12p.00 hay 8p.00. Nhung toàn to đến có 5m màu nguyên giá 45p. một áo hay còn 30p.00 thứ 35p.00 hay còn 25p.00 thứ 30p.00 hay 20p.00. Ni có áo (fantaisie) nguyên giá 8p.00 một thước hay còn 3p.50.

Thuốc xức mụn VÂN-ĐẠI

Phàm đàn bà con gái, đương lúc xuân thời, qui nhất là giữ gìn cho da mặt được mịn màng, trong trẻo. Người con gái đầu cho gương mặt xinh đẹp, miệng cười có duyên lời đầu nũa, mà nước da lại xúi mọc mụn, để lâu thành tàn nhang, thì coi cũng kém về yếu kiều, vì như hòn ngọc qui mà có tỳ có vết vậy. Cho nên chúng tôi, đã từng thí nghiệm nhiều lần tìm ra thứ thuốc này trừ các chứng mụn ngứa trên mặt như mụn học, tàn nhang v. v... Người nào mụn ngứa ở trong ba đêm, mụn nhiều trong năm đêm thì hết. Mấy đêm đầu mới xức thấy da mặt có hơi ngứa, thì chớ sợ, cứ xức hoài cho tới hết mụn. Đã có nhiều người dùng thử đều khen ngợi rằng: «Thuốc hiệu-nghiệm không có thứ thuốc xức mụn nào hay bằng».

GIÁ BÁN MỖI HŨ LÀ: Hũ lớn 1\$50.— Hũ vừa 1\$00.— Hũ nhỏ 0\$50 (Ở xa ai muốn mua, hoặc muốn trả bán xin viết thư thương lượng với Mme Huỳnh công-Sáu, Rae Luclana (Travinh).— Cũng có gửi bán tại Soterics Nguyễn-Đức-Nhuận Chợ-cũ Saigon.

P. S. Xức thuốc này, muốn cho tuyệt nọc thì nên dùng thuốc xỏ « Tiều-dám-lẽ hai con Voi » một tháng hai kỳ, thì không bao giờ có mụn.

Tiểu thuyết mới xuất bản

Table listing various books for sale with prices. Columns include book titles and prices in dollars and cents.

Sách GIA CHÁNH

Có bán tại Báo-quân Phụ-nữ Tân-vấn. Sách này chia làm 4 phần: Phần thứ nhất.—Chỉ cách nấu xôi một trăm món ăn thường.—20 món đồ hát. Ít món đồ chay. Phần thứ nhì.—Chỉ cách làm 80 món bánh và 30 món mứt. Phần thứ ba.—Bàn về cách sắp đặt cỗ bàn, việc ăn uống, cách chưng dọn, cách tiếp đãi văn văn. Phần thứ tư.—Phụ thêm mục gia-dinh thương-thức để giúp chị em việc vật-vanh trong nhà. Sách in giấy thiết tốt dạng dễ dãi, bìa sách lại chính tay nhà mỹ-thuật là có Lê-thị-Lựu học-sanh trường Mỹ-thuật Hanoi vẽ giúp. Giá mỗi cuốn: 0\$80 phải phụ thêm 0\$20 tiền gửi và không có bán theo cách lãnh hóa giao ngân.

RU'OU QUINA-GENTIANE

CỦA CÁC CHA DÒNG ÔNG THÁNH PHAO-LÔ BÀ Y RA (XU MALAGA)

Dường đi từ thành Malaga phía tây, cho tới núi Sierra Tejen thì vui vẻ lắm. Hai bên đường thì có đồng cây coi mọc lên rậm rạp tươi tốt: Mía và Nho trồng coi chẳng phải theo cách Europe, coi giống như bên Australie và Mexique. Hễ đi tới, đi lên núi chừng nào thì thấy rộng lớn chừng này nên muốn nhìn xem toàn. Ai mà nói cho cùng phong cảnh ấy đẹp để là đường nào: đồng thì mịn màng, núi thì ngay hai hàng làm tựa như dãy bông là tươi tốt giống thảng ra tới ngoài biển. Tại nơi ấy, khi xưa cha Dom-Manoel có lập một cái nhà dòng gọi là nhà dòng Saint-Paul, năm 1212. Lúc ấy vua Thánh Louis cai trị nước Phalangsa mắc phải chur hầu làm loạn, cho nên là sự trở n cướp, chém giết thiên hạ một cách rất quái gở. Dân đợc ác tự hội lại thành Toulouse mà phá thành ấy; quan Raymond cai trị đó mắc bệnh đau nên không ngăn đon động. Đêm loạn ấy, năm ngày lễ B. C. G. thánh thiên, quân lạc đạo Albigeois đứng đip mà trả oán cho mấy người tu hành trong địa phận Saint-Paul mà phao là kẻ g'p D. Thành Phapha trong việc đoán xét và phạt mấy người lạc đạo. Nó giết chết hết, còn lại ba cha tu hành, như ở nhà dòng khởi. Trong ba cha ấy, có cha Manoel, người ăn minh trốn về xứ Malaga, rồi sau lập nhà dòng ông thành Phao-lô. Cha tu hành rất nhơn đức này hiểu biết ý chúa muốn cho người chẳng những lo về phần linh hồn người ta mà thời song chừa cho người có trí huệ là cũng có ý giúp thiên-ha về phần xác, đời ấy ít kẻ mà biết lo việc ở đời; phàm nhiều con người ta phải khốn khổ gian nan, sống chịu cực mà thôi. Kế ấy phải ốm o gầy mòn mất da mất thịt, ăn uống không tiêu, như mình như mây, nóng nực chịu không nổi như là trong xứ ấy. Cha Dom Manoel suy xét lời của ông Terence nói rằng: « Homosum et Ni-hil Homani a me alie num puto » nên mới kiếm phương thuốc mà ra một vị thuốc để mà cứu chữa những sự gian nan ấy. Người không biết các bài thảo mộc, nên ra công kiếm một thứ cây kia mọc ở lối núi ấy đặng mà làm thuốc. Qua xem thấy công khó người, thứ khuya đây sớm, đặng mà làm việc ấy nên cho người kiếm đặng cây Quina-Gentiane này ngâm trong rượu malaga mà làm thuốc rất linh-nghiệm; bây giờ ai ai cũng đều biết thứ thuốc này hết. — Ban đầu khi mới bay thuốc này ra, thì ở đâu người ta cũng gọi nó là đồ mà mua. Song giặc giữ làm cho bọn đạo sư hải tặc hết. Vua thánh Louis đi đánh giặc, bị dân Hồi-hồi bắt. Đức Thánh Phapha hay đặng sự này mới khuyên bọn đạo mau mau đi cứu lấy vua; vậy ông Ferdinand de Castille, là người bà con với vua, cũng nhiều quân lính và mấy cha nhà dòng ông thánh Phao-lô đi cứu ta tìm được cái trường hàng da cầm-thạch của cha Manoel để lại tại nhà dòng ấy. Trong rượu ấy thì có cây Quina-Gentiane với một cái toa dạy làm thuốc mà ông. Từ đó tới này ai ai cũng đều nhờ thuốc ấy. Uống nó thì bổ khỏe trong mình, ăn uống dễ tiêu, mạnh mẽ và khỏi nóng lạnh. Avis.—Lời Báo.— Trong mấy tiệm bán đồ gia v' và mấy tiệm thuốc có bán Rượu Quina-Gentiane des RR. PP. de l'Abbaye de St. Paul. Hiền Nam kỳ. Ông Mazet ở đường Paul Blanchy, số 10 tại Saigon có bán. Thiến ha bảy giờ sáng ngày sáng đặng thứ rượu Quina-Gentiane, vì biết rõ rượu này làm ích lợi nhiều. Tháng nào mua nào cũng nên uống nó hết. Sớm mai khi chưa ló lờng, uống một ly ni ở thứ rượu này thì bổ khỏe trong mình và làm cho có sức mạnh. Trong xứ nóng nực người ta làm việc mau hao hơi, uống nó thì đặng mạnh khỏe luôn không đau, không ốm. Nếu ta muốn kể ra những sự ích lợi, thuốc này làm cho thiên hạ, thì ta phải đặt ra một cuốn sách riêng mới nói cho hết, biết là mấy người nhờ thứ rượu này mà đặng sức mạnh. Thấy thuốc có danh tiếng bên phương Đông cũng các xứ khác đều khen rượu này rất hay không có thứ rượu nào bằng. Nên khuyên người ta dùng nó là khi nào ăn không tiêu, mất máu, yếu sức, thường đặng nó, về các bệnh làm cho con người ta mất sức mạnh ốm yếu. Thật nó là thuốc rất hay! Có một người thông thái kia nói rằng: Máu là như cái xe để mà giữ che chở sự sống ta. Người nào mà cái xe đó hư ngừng lại thì ta không còn sự sống nữa, ta phải chết. Vậy thì ta phải kiếm phương thế mà làm cho máu ta cho tới, chạy cho đều trong thân thể. Ta có một phương rất hay là uống thứ rượu này làm cho nó trong gân cốt là thì ta đặng mạnh mẽ vì rượu này gọi là « Rượu làm cho người ta đặng sống, đặng mạnh » Ông Dom-Manoel đặt tên nó như vậy khi người ra cái toa ta chép ra một khúc sau này: Nhiều khi tôi rất hơi mừng vì tôi thấy những người đặng lấy rượu Quina của tôi b' ra, mà chưa đã cơn bệnh, đặng mạnh khỏe. Đó là như phép lạ trên trời ban xuống nên tôi cảm ơn chúa hàng ngay vì đã giao cho tôi một thứ rượu làm cho người ta đặng sống, có sức mạnh. Rượu Quina-Gentiane chẳng phải uống như thế các thứ kia đâu, đặng cay khó chịu. Rượu này dễ uống lắm. Trước khi ăn cơm uống nó thì ăn ngon miệng. Ăn rồi uống nó thì mau tiêu tan. Pha nước uống nó thì mau để khát. Con nit uống nó thì mau lớn, mau mạnh. Đàn bà có thai phải uống nó mỗi ngày thì sinh đẻ không đau đớn con đặng mạnh. Đời này có nhiều người dùng rượu vì biết sự đó có ích lợi cho mình; song những người ấy phải chọn lựa cho kĩ lưỡng thứ rượu mình uống vì có nhiều thứ làm hại cho người ta làm như là rượu Absinthe, uống nó thì ăn không có ngon ăn đặng. Nó là một thứ rượu làm hại mà thôi nên chớ khá dùng nó. Các thứ rượu mạnh khác có màu đỏ xanh trắng vàng, ta cũng chẳng nên uống vì nó làm hư (u-v) của ta. Có nhiều người phải chết sớm là tại quen uống rượu đó lắm. Các cha tu hành không khi nào dùng những rượu ấy mà cũng mạnh giỏi như thường. Ta biết có nhiều thứ rượu uống nó thì bổ khỏe song rượu đó không có phao là tự-nhiên, rượu đó có phao nên không có ảnh đặng với Quina-Gentiane là rượu làm bởi rượu trắng Malaga mà ra mà lại có ngâm thứ cây Gentiane nữa làm cho những kẻ nào uống đặng mạnh khỏe luôn. Vậy đặng khuyên anh em hãy dùng lấy rượu này mà uống thì chắc đặng sức khỏe bình yên khỏi đau đớn bệnh hoạn. Chớ đặng biết rượu thật thì ta phải coi ở ngoài nhân phải có tên Quina-Gentiane des RR. PP. de l'Abbaye de St-Paul và con dấu nhà dòng in theo luật nhà nước dạy. Có bán tại mấy tiệm rượu Tây và Hãng MAZET, số 20, đường Paul Blanchy, Saigon.

Trước mặt độc giả quốc dân

(Tiếp theo)

vấn, thì đã biết là chánh-đang hay không chánh-đang, dù biết là có ý gì. Trẻ con như là về cái mề-đay kỷ-niệm của Hội-Dục-anh...

lượng đáng đỏi vậy hử? Không, không có đâu. Vợ chồng ông Nguyễn-đức-Nhuận không có lấy bạc muốn của ai đâu...

Lời trần-thuyết của hội Nam-kỳ Cứu-tê nạn dân

(Tiếp theo)

lâm, nay mà đem việc quyền tiền của các tư-gia, thì chẳng phải là một điều được đề như xưa. Huống chi từ cuối năm ngoài đến năm nay, trong xứ đã xảy ra làm việc phước-thiện, nào là hội chợ-phận này, lễ chợ đêm nọ, lòng người đã...

à 17h.15m. du s. Nguyễn-văn-Của Président Comité Secours Calamités Publiques Saigon. Accueillions avec profonde reconnaissance...

Giá báo mới của Phụ-nữ Tân-vấn

Phụ-nữ Tân-vấn ra hàng ngày, nhưng ngày thứ năm thì ra thành tập 32 trang, giá mới: Mua trọn thì cả năm 18\$00; nửa năm 10\$00; ba tháng 5\$50.

Và lại việc Hội-chợ, dầu thiết hư, chơn giá, biết chẳng là chỉ công việc ở trong này, vậy mà anh em đồng-bào ngoài ấy lại tỏ ý bất-bình, phàn-đối...

Hãy đọc tiểu-thuyết: 1. Vợ mới tình! 2. Xe hơi của cô Rô-Bê...

Như vị nào muốn đọc luôn phần hàng ngày cho khỏi gián-đoạn thì xin gửi thư và mandat luôn cho Hồn-báo tùy theo hạn mua, cứ 3 tháng 3 p., 6 tháng 6 p. và trọn năm 12 p.

May rất khéo! Giá rất rẻ!! TÂN-LOI TAILLEUR COUPE ÉLEGANTE Rue d'Espagne N° 134 SAIGON

Đòi ăn, không cho ăn, rồi trở oán

Trong khi Hội-Dục-anh cùng Phụ-nữ Tân-vấn lo việc tổ-chức Hội-chợ, nhờ các tờ báo quốc-ngữ ở Saigon...

Tin làng báo

Mới có tin cho hay rằng từ Phụ-nữ Tân-vấn của bà Lê-thành-Tương ở Huế, đến ngày 21 Jun tới đây sẽ xuất bản.

Đòi ăn, không cho ăn, rồi trở oán

Món vậy thì phải có một người trong ban Trĩ-sự ra đi. Trong khi hội ý mỗi vị, từ Hội-trưởng đến hội-viên, thì cả năm ông, ông nào cũng...

Tin làng báo

Một mình với vài ba đứa tôi lớn, nên có Sở-Vấn đến chơi với tôi thường, có vui mừng và cảm ơn lắm. Khi nào có ông Thanh-Nhân ở nhà, và không...

Đòi ăn, không cho ăn, rồi trở oán

Ông Nhuận lãnh ra đi, và chịu tổn các phần số-phí cả; duy có xe-lửa bận đi và về, thì trong hội nhận xin giấy số hóa-xa giúp cho ông Nhuận...

Tin làng báo

Baria là chốn cổ-hương để trông nom một cái nhà máy xay gạo thật lớn của chủ mình. Nhà Hữu-Tâm với nhà ông Thanh-Nhân cách xa nhau có...

SAIGON - AUTO Etablissement TRAN-QUANG-DI Đại lý độc quyền Đông-dương 18-24 Rue Amiral Rose - SAIGON

TRAN-VAN-HAI dit HAI-KY HORLOGER 62-64, Rue Amiral Dupre - SAIGON

Hiệu Rượu RHUM tốt nhất là hiệu Rhum de la Manna Hàng MAZET có trứ bán ở đường Paul Blanchy, số 20 SAIGON

TIỂU-THUYẾT CỦA P. N. T. V. VẬY MỚI TÌNH! Tác-giả: VIÊN-HOÀNH CHƯƠNG THỨ NHẤT Mặt trời gần chên lên, ánh sáng rực rỡ lướt qua mấy tầng mây...

tròn, tóc đen, da trắng, có vôi có Các-Hương ngồi trong căn phòng xinh đẹp này thật không khác gì hai châu hoa đua nở. Nhỏ hơn Sở-Vấn lối chừng sáu bảy tuổi, có Các-Hương lại càng tỏ tươi hơn có Sở-Vấn...

lực cai quản, mà phải bán mặc bán rẻ đi thì người làm. Bởi ông Thanh - Nhân là người cần-thận, nên ông phòng xa lo trước như vậy, chớ nếu ngày nào có Các-Hương mà làm vào hoàn-cảnh ấy, thì anh có là thầy Lê-hữu-Tâm không lý nào tựa thế điếm-nhiên, mà không tận lực tận tâm để giúp đỡ cho có lợi dụng cái nhà máy ấy. Thấy với có Các-Hương là anh em chú bác, nhưng lâu nay thấy như ông Thanh-Nhân mà có công việc làm ăn, có cửa nhà, danh giá, lại hay gần gũi tôi lại nhau thường, thì cái tình anh em kia lại càng thêm mặn-màng...

gương tảnh tình cũ chỉ một có gái mười lăm, mười ba tuổi... Chiều hôm nay, có ngó chỉ có một chút rồi nói: Tôi thường thấy vợ chồng trẻ tuổi, như là vợ chồng trẻ, chưa có con gái gì hết, thì hay có anh đó. Thanh đó là anh gì? Thanh không đi làm việc gần tôi giờ về là trông đứng trông ngồi, thật tha thiết theo!